

DUŠANOVY ZÁPISKY

Únor 2006

VIII. ročník

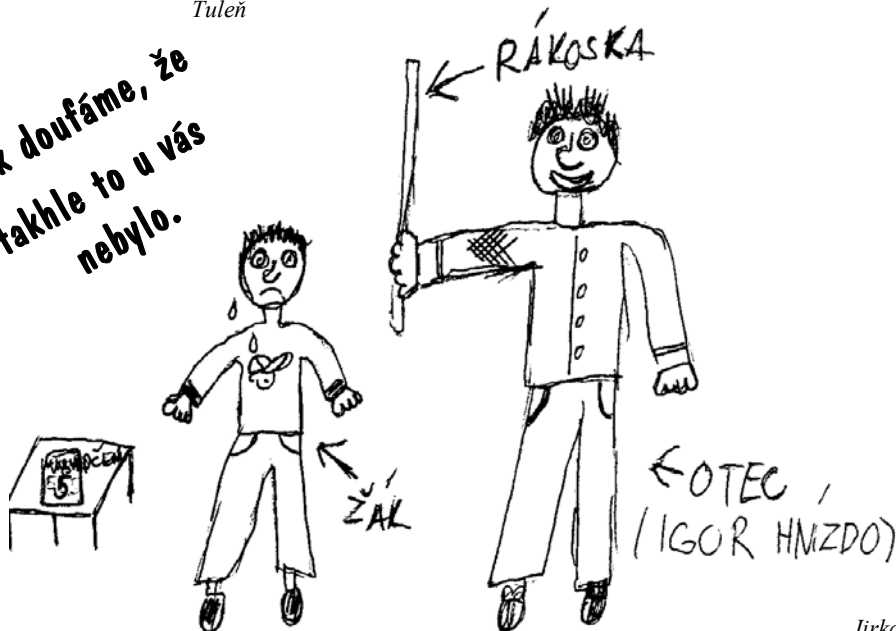
číslo 5

Zase je po vysvědčení...

Když uslyšíte slovo vysvědčení, tak se vám vybaví, že si musíte spravit všechny známky dříve, než se uzavrou. Pokud to nestihnete, tak je víceméně pravděpodobné, že to dopadne hodně špatně. No nic, to se stává, bylo to teprve 1. pololetí, snad to druhé bude lepší. Ještě jsem se vás zapomněl zeptat, co jste našli pod stromečkem? Já jsem tam našel hodně věcí, mezi nimi nechybělo oblečení. To se stalo myslím každému. A jak jste slavili Silvestra? Já jsem šel spát až o půl šesté a vstával jsem v 9:00, protože jsme vyrazili na hory. Lyžovat ještě jakž takž umím, ale spát tři a půl hodiny je snad přece jen trochu málo. No, párkrát jsem spadnul, ale dalo by se říct, že jsem dostal záchvat smíchu a nemohl jsem vstát. A když jsem se konečně přestal smát, tak jsem si všiml, že naše rodina vytvořila kolem mne kroužek (byly tam všechny tety a strejdové), načež nastala trapná pětivteřinová chvíle ticha. Three... two... one, gooo a všichni se začali smát. Teď vám přeji mnoho zdaru v novém roce a doufám, že jste si stihli opravit všechny známky.

Tuleň

Tak doufáme, že
takhle to u vás
nebylo.

Jirka

Rozhovor s...

Tentokrát jsme se vypravili na starou budovu naší školy, kde se nachází kancelář paní Lenky Křížové. Přepadli jsme ji v pátek odpoledne a položili jí pár otázek.

Jak dlouho už tu pracujete?

Čtvrtým rokem.

Co přesně děláte?

Jsem účetní naší školy.

Baví Vás to tady?

Práce je sice mnoho, ale jsem spokojená.

Kolik je Vám let?

39 let.

Co máte ráda za jídlo?

Mám ráda všechno, kromě červené řepy.

Jak nejraději trávíte svůj volný čas?

Ráda hraji volejbal, lyžuji, ráda si popovídám s přáteli, někdy si vyjdu.

Máte domácího mazlíčka (jakého)?

Nemám.

Máte děti (kolik)?

Mám- 2 kluky.

Kde jste se poprvé setkala se svým manželem?

Na plese.

Co jste studovala za školu nebo čím jste vyučená?

Navštěvovala jsem gymnázium v Ostravě-Hrabůvce.

Sledovala jste VyVolené, nebo Big Brother?

Jen příležitostně, nepravidelně.

Učíte se někdy ještě teď?

Moje práce bez neustálého učení asi ani nejde dělat, takže ano.

Za rozhovor děkuje Tygřík

Pozn. redakce:

Jistě víte, že paní Křížová má na škole jednu ze svých ratolestí. Je to syn Lukáš, bohužel, dnes už bývalý člen redakční rady. Občas se na nás přijde podívat, posedí, poklábová.

Vzkaz: Lukáši, nerozmyslíš si to?

Všeználek

Jak jsem strávila vánoční prázdniny

V pátek 23.12. nám začaly vánoční prázdniny. Ráno jsem vstala, oblékla se a udělala jsem ranní hygienu. Potom jsem někdy šla ven. Když skončily Vánoce, tak na druhý den jsme šly se sestrou k babi a tam jsme taky něco dostaly. Pár dnů před Silvestrem jsme jely koupit různé petardy a prskavky, ale nejvíc o prázdninách jsem byla doma, protože nebylo nějak pěkné počasí. Nejvíc jsem se těšila na Vánoce, protože jsem doufala, že tam bude to, o čem jsem snila, a taky na Silvestra jsem se těšila, protože končí starý rok 2005 a uvítáme nový rok 2006. No a nemůžu říct, že jsem se netěšila k babičce, protože jsem čekala, že tam taky něco bude jako obvykle. Vánoce se mi líbily a nic bych na nich nechtěla měnit. Některé dárky se mi splnily a některé ne, ale stejně jsem s tím počítala, že nedostanu to, co jsem očekávala, protože jsem dostala počítač a z toho jsem měla větší radost než z těch ostatních dáreků.

Klára, 5. A

Hana, 4. A

Jednou o Vánocích

Když jsem čekal na Ježíška, přemýšlel jsem, co dostanu. Jenomže zazvonil zvonek a s celou rodinou jsem šel rozbalovat dárky do obvyací-

ho pokoje. Teď vám řeknu, co jsem dostal: rádio, boby, oblečení a to je asi všechno. Nejvíc jsem se těšil, jak půjdu k tetě. Jenomže mě nebalilo jít pěšky. Vánoce se mi líbí, takové jaké jsou. Vánoce bych nechtěl změnit, ale na Ježíška nevěřím, nejsem přece malej. Moje očekávání se splnilo. Tak čau.

Jirka, 5. A

Čulis bulis!

Máme pro vás super počteníčko, a to od šestáků, kteří se opravdu snažili (až na pár výjimek). Příběhy byly většinou z prázdnin, ale našlo se pár jedinců, kterým se příběh nestal o prázdninách, a tak nám bylo dovoleno příběhy jakkoliv upravovat a měnit. Mohli jsme zapojit fantazii a příběh si jednoduše vymyslet.

Zlomená ruka

Asi před 4 lety jsme byli já, sestra Martina a babička Marie u tety na návštěvě. Zpátky jsme museli jít domů pěšky. Teta bydlí na kopci, byla zima a cesty byly zmrzlé. Pak jsme šli domů, ale museli jsme sejít kopec. Byli jsme v půlce kopce a najednou báb, spadla babička a my jsme se jí smáli. Babička řekla: „Počkejte až spadnete vy.“ Tak jsme popošli a najednou jsem spadla já. Samozřejmě se mi smáli a já jsem řekla: „Já jsem se ti neměla smát, babi.“ Tak jsme sešli na konec kopce bez úrazu. A teď se to stalo - báb, spadla Martina přímo na ruku a babi řekla: „Vidiš, nakonec jsi spadla i ty.“ Ale Martině moc do smíchu nebylo, protože říkala, že jí ta ruka bolí, ale babi se pořád smála. Když jsme přišli domů, tak jsme všechno vyprávěli. A nakonec mamka s taškou jeli s Martou do nemocnice a Martina se vrátila se zlomenou rukou.

Simona

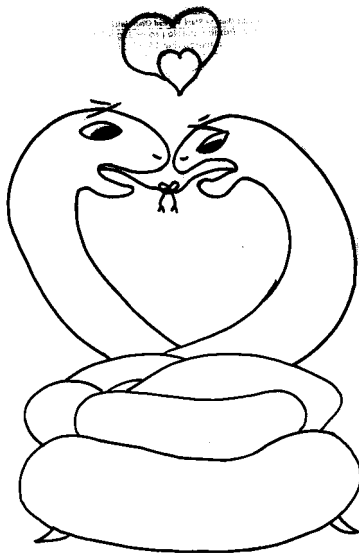
Tábor

Jednoho dne, přesněji prázdninového dne, jsem měl jet na tábor. Když jsme vyjeli třemi autobusy, ve kterých bylo kolem tří set dětí a vedoucí, byli jsme napjatí, co nás čeká. Přijeli jsme a viděli jsme budovu, stany a chaty. Hlavně jsme uviděli hory a ucítili čerstvý vzduch, kterýžto oslňoval. Vystoupil jsem i s kufrem.

Přidělili mě do budovy. Poblékli jsme postele a připravili jsme se na nástup, kde nás rozdělili do oddílů. Další dny jsme měli táborové hry, ve kterých jsme soutěžili v oddílech. Každý oddíl měl ještě dvě družstva po čtrnácti lidech. Nakonec byla poslední celotáborová hra, ve které už soutěžily celé oddíly. Měli jsme doběhnout na určité místo a zpátky. Dobehneme a čekáme na další oddíl, který nás pořád ještě může doběhnout. Už je vidíme a já si přeju, ať někdo spadne. Poslední vteřiny a náš oddíl křičí: „Nedokážete to.“ Už doběhli a vyhodnocuje se čas. Bohužel. Prohráli jsme o 2 vteřiny. Večer je už jen diskotéka a další den jedeme domů. Jakkmile přijíždíme, běžím za rodiči a volám: „Příští rok jedu zase“. A vás chci už jen pozvat, abyste jeli taky na tábor, protože jsou tam prima vedoucí a kamarádi.

Jan, 6. A

A teď trochu lásky ...

Každý z nás už byl určitě někdy zamilovaný. Teď máte šanci podívat se na to, jaké představy mají naši žáci deváté třídy. A když si přečtete jejich představy, tak zjistíte, že

s skoro nikomu nejde o vzhled, ale o to, jaký je člověk uvnitř a jakou má duši. A protože se našli i takoví, kteří mají jasnou představu i o tom, jak by měl(a) jeho vysněný(á) vypadat, tak uvedeme i nějakou tu perličku, o které jsme se dozvěděli, tak třeba... chtěl bych, aby měla žluté vlasy (myšleno je tím samozřejmě, že by byl dotyčný rád, kdyby jeho budoucí partnerka byla blondýnka). No a jelikož už mě nenapadá, o čem bych měl(a) psát, tak se na to už můžete mrknout...

Kluk mých snů

V této slohové práci bych vám chtěla přiblížit, jak by měl vypadat ideál kluk, kterého bych si představovala za svého celoživotního partnera. S kluky nemám moc velké zkušenosti, abych si byla jistá odpověďmi na otázky: Jak by měl vypadat? Jaký je uvnitř? Proč zrovna on? atd. Mám plno dětských lásek, uvedu vám např. vlekáře z Velkých Karlovic, na kterém mě zaujal velký nos. Pak Tomáš Bezděda, účastníka slovenské Super Star, který je strašně roztomilý. U kluka je pro mne hlavní předností jeho povaha. Na vzhledu mi moc nezáleží, ale jedno důležité přání přece jen mám: aby to nebyla „vyschlina“! Prostě mě musí něčím zaujmout, třeba u mne je velmi známo to, že se mi líbí nějaká viditelná vada, např.: velké uši, velký nos, zuby anebo taky jizva, znamínko. A povaha? Každý kluk je jiný a přesně toho, kterého bych chtěla, pochybuji, že najdu. Ale přece mám malou představu. Arogantní, žárlivý, falešný, nepravdomluvný, tak to ne! Třeba milý, sympatický, přitažlivý, legrační, tak to naopak ano! Zkrátka bychom si měli rozumět, jak v názorech, tak i v zálibách. To je vše, co se kluka mých snů týče. Ve skrytu duše doufám, že toho vysněného někdy poznám.

Eliška, 9.A

Můj vysněný kluk

V mém životě jsem potkala mnoho kluků, ale žádný neodpovídal zcela mým představám. Svou vysněnou představu se vám nyní pokusím popsat a charakterizovat. Když zavřu oči, tak ho vidím přímo před sebou- má krátké tmavé vlasy, velké upřímné oči, kterými se na mě

dívá, velkou pusou, která se na mě stále směje, a vypracovanou postavou, o kterou se mohu kdykoli opřít a vím, že mě ochrání. Můj kluk není jen pohledný, ale umí být i dobrým přítelem, dokáže si poradit v každé situaci a nesnaží se mě v ničem omezovat. Je to prostě hezký, příjemný a zábavný kluk, který patří jenom mně.

A protože jsem náročná holka, tak mám také přesnou představu našeho prvního seznámení. Nemělo by to být nějaké dlouhé „okecávání“ nezáživných věcí, s dlouhými pauzami ticha, protože jeden člověk tomu druhému nemá na to co říct. Prostě ráz na ráz, bum, prásk a člověk je zabouchnutej až po uši. Ten kluk musí působit tak úžasně, že mě to úplně porazí. To musí být znamení, tutově! A jestli tohle není to, podle čeho ho poznám, tak už nevím... Každopádně bych se s ním měla cítit úplně přirozeně, nemusela bych nic předstírat a neměla bych strach před ním něco plácnout, protože bych věděla, že se neurazí a chápe můj smysl pro humor.

Říká se, že štěstí nechodí po horách, ale po lidech. Tak snad se jednou dočkám.

Klára, 9.A

Dívka mých snů

Dívku mých snů jsem dosud ještě nepoznal, zkusím vám alespoň trochu popsat a charakterizovat, jak by měla vypadat.

Začnu tedy vzhledem. Jelikož se mi líbí brunetky a blondýnky, měla by být dívka mých snů černovláska s hnědýma očima a pěknou postavou. Co se týče oblékání, nejvíce se mi líbí „diskofilky“ nebo dívky, které nevyznávají žádný styl. Zlozvyky jako kouření a pití alkoholu bych asi netoleroval, stejně jako fetování a sprosté mluvení. Co se týče charakteristiky, mám rád dívky cílevědomé, milé a chytré.

To je asi vše, co bych vám o dívce mých snů pověděl, ale myslím si, že takové děvče v mém okolí není.

Jakub, 9.A

Dívka mých snů podruhé

Svoji dívku snů neznám, a proto jsem ji musel vymyslet. Jak se mi to povedlo? S tím vás chci seznámit.

Samozřejmě je hlavní charakter a až na druhém místě vhléd, na který dávám taky váhu. Charakter bych shrnul asi do tří vlastností: 1. Musí být chytrá, ale ne víc nežli já. 2. Společenské chování doma i mezi lidmi. 3. Hodná, laskavá a všechno co k tomu patří.

Od vlastností bych přešel ke vzhledu. Ten nemám příliš upřesněn, jelikož se mi líbí různé druhy holek. Začnu tedy u postavy, která může být vcelku normální, protože dnes se všechny holky snaží, aby byly štíhlé. U barvy vlasů se spíš přikláním k černovláskám a brunetkám. To však neznamená, že blondýnka a zrzky se mi nelíbí, ba naopak. Moje dívka musí být praktická a dělat normální věci v domácnosti, jako vaření atd.

A na závěr bych si dovolil jeden tip pro dívky. Kladu důraz na první dojem a pěkný úsměv!

Radek, 9.A

Pruhovaný Dudu

- Dudinka rodí

„Miláčku, čekáme miminko,“ řekla Dudinka a Dudu z toho byl na větví. Začal jásat a volat: „Budu otcem!“ Ihned zavolal do restaurace Pinqvi a rezervoval dvě místa. Poté zavolal také mamince a oznámil jí tu radostnou zprávičku. Maminka z toho byla taky na větví a znova jako při narození Dudu jí vstaly všechny chlupy z dupy. V 19.30 se začli Dudu a Dudinka chystat do restaurace.

V RESTAURACI:

„Miláčku, za jak dlouho se to mini pidi mimino narodí?“ zeptal se Dudu

„Za týden, pus.“

„A jaké mu dáme jméno?“

„Miri, Kiri, Firi nebo Siri?“

„A co třeba Nunu?“

„Ó, to je nádherné jméno, takže oficiálně prohlašuji, že naše dítě bude NUNU!“

A jakmile toto Dudinka dořekla, praskla jí voda!

„ÁÁÁÁÁ! Prasklááá mi vodááá!“

„Neboj, objedná ti jinou!“

„Ale jááá myslím voda plodováá.“

A tak Dudu vystřelil ze židle a rychle volal záchranku. Sanitka tam byla cobydup a odvezla Dudinku do nemocnice. Její stav se mezitím hodně zhoršil a Dudu se o Dudinku moc a moc bál. Po 3 hodinách čekání za ním přišel doktor a řekl: „Pane Dudu...“ A co dál, to se dozvíte v dalším čísle...

Ivik a Maki

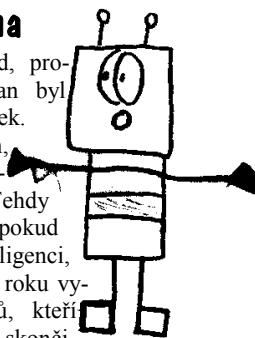
Příběh Pepana

Abyste měli přehled, prozradím vám, že Pepan byl vlastně malý robotek. Stvořili ho v 254 letech, kdy na světě zuřily války a lidé se zabíjeli. Tehdy vědci přišli na to, že pokud nevytvoří umělou inteligenci, lidé vymřou. Během 1 roku vytvořili milióny robotů, kteří zasáhli a později války skončily. Po usmíření všech národností na Zemi byli roboti zničeni. Ale jeden robot s číslem 2564 byl inteligentní. Vědci do jeho součástek omylem vložili typ čipu, který umožňuje cítit, dýchat a myslet. A tak když lidé roboty šrotovali, robot 2564 utekl.

Dva měsíce se schovával v lese, až ho našli dva staří lidé. Byli velmi hodní a když zjistili, že robot myslí, cítí, prostě je inteligentní, vzali ho domů. 2564ce dali jméno Pepan, protože tak se jmenoval jejich syn, který před měsícem zemřel. Pepan pár let žil u starých manželů, ale ti potom umřeli. Pepánek brečel a žadonil, aby se vrátili, ale stejně to nepomohlo. Až po pár týdnech si robotek všiml značky na svém pancířovém oblečení-stálo na ní: *Joh i Poh* 2564, Ostavisko564Lhotkas... A tak si Pepan pomyslně, že se vydá toto město najít. Za pár dnů měl sbaleno vše potřebné, takže vlastně nic. A proto se vydal na cestu. Šel celkem dlouho, a bloudil po světě, ale po pár týdnech přece jenom našel již zmiňované město, Ostravisko564Lhotkas.

Pokračování příště...

MACK

Duch Prduch - 2. díl

V minulém díle jsme se dozvěděli, že duch Prduch se svým společníkem utekli z vězení. Jejich příběh pokračuje tak, že se skrývají v hlubokém lese... Co se ale nestalo? Došly jim zásoby s jídlem, to se ale stalo! Museli se vydat na cestu do

města, problém byl ale v tom, že to tu vůbec neznali. Museli jít taky opatrně, aby je náhodou někdo nechytil. Za menším paloučkem je ale něco zarazilo. Viděli, jak po pěšince šlapou miliony a miliony lidí a na zádech nesli těžké pytle. Mnoho z nich bylo ušlapáno v davu.

Duch a jeho společník je chvíli sledovali a dostali se do města. Ve městě zjistili, že v těch pytlích tam lidé nosili diamanty. Nosili je do hradu, odkud to už vypadávalo okny i dveřmi. Uvažovali, že by si také nějaké vzali, ale řekli si, že nejprve tu záhadu vyřeší. Rozhodli se tedy, že půjdou směrem na hrad. Kupodivu nikdo nepoznal, že jsou zločinci. Dokonce se s nimi dal do řeči i jeden obchodník. „Kuuupte tříičkaaaa, kuuupte“, řval z plných plic. Když přišli k němu, zdálo se jim na něm něco divného. Měl totiž jaksi šikmé oči. Oba neskrývali údiv: „Pane, něco máte s očima.“ A on jim vyprávěl příběh:

„To bylo takhle. Jsem z Číny a když se tam narodí malý Číňánek, tak vezmou kleště a natáhnou mu oční víčka,“ radostně povídal ťamánek. Zato duch se společníkem bolestně zasyčeli. ...No a co dál? To se dozvíte v dalším čísle.

*E je hřeben, má tři zuby,
začne slovo, neví kudy.*

*Češe Evu, Evžu,
Emana,
pošimrá i klokana.*

Verunka, 1. třída

Č

usky lidi! Určitě už znáte naši fakt supr rubriku o sběratelských kouscích žáků naší školy. Minule jste se dozvěděli o sbírce turistických známek a dneska se dozvíte o mé sbírce pohledů a taky něco málo o mé ne zrovna rozsáhlé sbírce obalů z nanuků. Takže na úvod pár čísel. Pohledů mám tak kolem 4 stovek a obalů od nanuků asi tak 10 (nedivte se, začala jsem na konci léta, tak co chcete). Teď ale zpět k pohledům. Ve své sbírce je mám rozdělené na zvířata, města, květiny, ostatní, Vánoce, Velikonoce a to jsou asi tak všechny skupiny. Nejvíc si cením asi pohledu od mojí nejlepší kámošky. Taky mám pohled až z Itálie. Nevím, co bych vám k tomu ještě měla napsat, protože sbírání pohledů není nijak zvláštní. Tak ahojojky příště!

Deli

Tuleň

Radka, 4. A

Čusky fusky lidičky! Čeká vás fakt bašta! Je tady supr pohádka o vesničce Mišipiši. Tento příběh se kdysi mohl opravdu stát, takže je to fakt supr, a ještě jednou supr bašta, jak už jsem řekla! Jak už sami uvidíte, tak je pod tímto příběhem ještě obrázek, abyste si dovedli představit, jak tahle vesnička vypadala. Toto povídání psaly dvě žačky této školy, konkrétně Danča Hamalová a Věrka Balcarová. Tak pěkné čtení!

Pohádka o Mišipiši

Milí posluchači této pohádky. Víťame vás ve vesnice „Mišipiši“. Byla založena roku 222 a nechal ji postavit poslanec Jaromír Mišipiši, po kterém je vesnička pojmenovaná.

HISTORIE:

Roku 322 se vesničce přihodilo veliké neštěstí - zalila ji sopka!

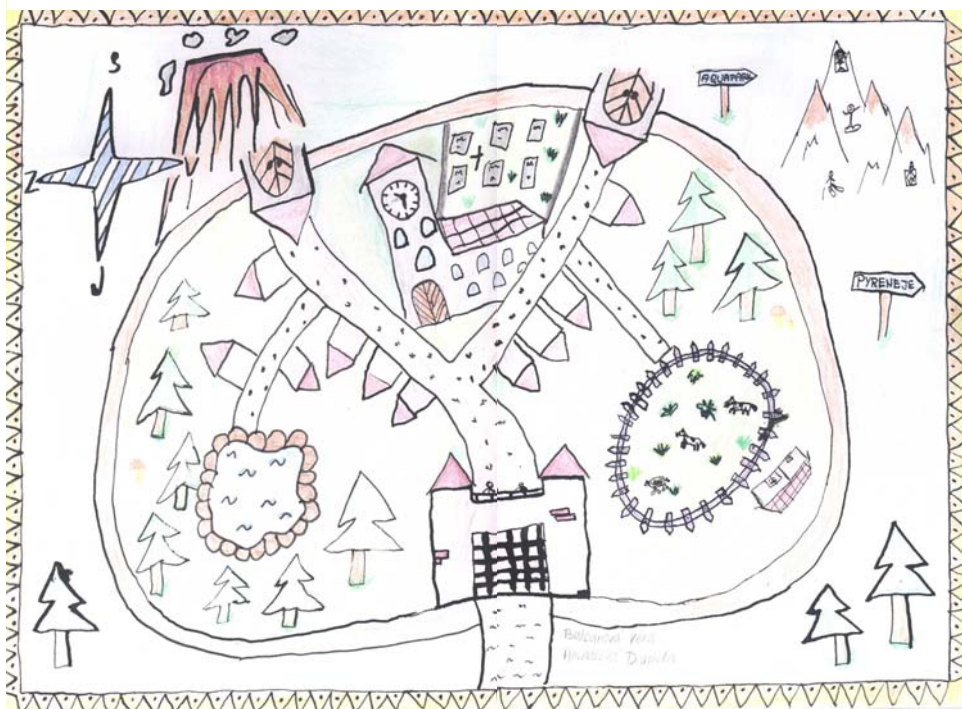
Roku 422 jednoho dne (1.12.) vybuchla těsně vedle vesničky ATOMOVÁ BOMBA! Vesnička vylétěla do vzduchu.

Do roku 522 se vesnička vzpamatovávala a obyvatelé se modlili, aby už žádné neštěstí nepřišlo, a taky žádné nebylo. Tak přestavili kostel na chrám. A...

...A byl rok 622, kdy do chrámu spadnul černý kámen, asi meteorit. Naštěstí se už vesničce nic nestalo, ale chrám měl díru ve střeše.

Do roku 2006 se už nic vesničce nestalo a teď už je za vesničkou lyžařský kurz pod vedením skvělé paní učitelky Mlčochové.

Tygrík a Deli

Víte že...

Zdarec všem Dušanovým čtenářům!

Jmenuju se **Honza Klimeš** a vy mě z Dušanových zápisů znáte pod přezdívkou Cozby. Záměrem tohoto článku je přiblížit vám moje záliby, a tak mě napadlo, že napíšu o mojí hlavní zábavě – PC a všem kolem nich. Již více než 3 roky je mým oblíbeným zájmem PC a i když mi v tomto koníčku táhne na 4. rok, dá se říci, že jsem v tomto oboru jenom laik. Zajímá mě především výkon VGA (grafických karet) a CPU (procesorů). Začnu tématem – počítač jako takový. Už v devadesátých letech se začaly objevovat první počítače. Byly produkovány mnoha firmami, kterým tehdy vládla firma ATARI. I když se tehdejší počítače podobaly spíše tzv. videohrám, byla to velice žhavá záležitost. Když byly v oběhu první počítače, cena základního modelu se pohybovala kolem 20 000 Kč! Přitom dnes za 20 000 pořídíte řekněme velice slušný model. Od roku 2005, kdy byly uvedeny na trh nové technologie (pro sečtější znalce 64bitové procesory a nová Intel Pentia M a jiné...), jdou ceny počítačů značně dolů a pokud chcete domů nějaké za zmínku stojící PC, nemusíte sáhnout až tak hluboko do kapsy. To je ode mě vše a doufám, že všichni, i ti méně se zajímající o výpočetní techniku, mému článku dobře porozuměli. Mějte se 64bitově... (to byl vtíp), ahoj a čtěte DZ.

Cozby

Ahojky lidičky

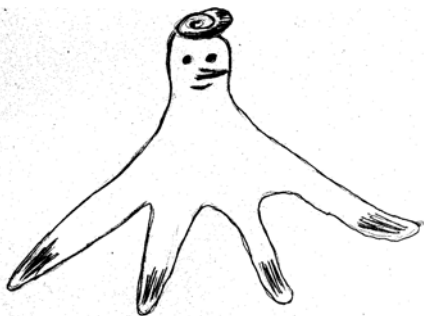
Jmenuji se **Daniela Hofírková** a narodila jsem se 18. 5. 1994.

V Dušanovi jsem druhým rokem. Mezi moje záliby patří jízda na kole, výstavy psů, soubor Ondřejnica, zpěv, klavír a házená. Znáte mě pod přezdívkou Dandy. Jinak do školy bych chodit nemusela asi stejně jako každý, ale z předmětů mě baví dějepis, zeměpis a trošku český jazyk. To je o mně asi všechno, takže se mějte, v dalším čísle čauky!

Události a komentáře

Sněžný den

Dne 5. ledna na našich zahradách (včetně té školské) spočinuly hromady sněhu, přesněji asi tak půl metru na výšku! A tak se naši učitelé v naší „milované škole“ rozhodli, že by bylo vhodné nám trošku zpříjemnit výuku. A tak po třetí hodině do té kupy naběhl 1. stupeň. My, žáci druhého stupně, jsme se

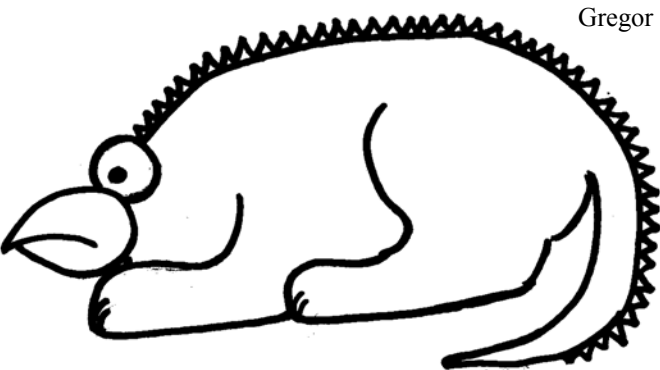

ale museli stále učit. A úderem jedenácté jsme se rozběhli do šaten pro bundy a snažili jsme se co nejdřív dostat do bílého sněhu, který byl posetý výtvary žáčků prvního stupně.

Jelikož jsme ale žačky deváté třídy, tak vám popovídáme, jak tato událost probíhala z našeho pohledu. Tak tedy... o této akci jsme se dozvěděli trošku dříve, tak jsme se patřičně připravili. Vymýšleli jsme, co by v budoucnu ta kupa sněhu měla připomínat, a nakonec jsme se shodli, že to bude PTAKO-DÝL jménem Gregor. A tak jsme se někteří z nás (nebudem jmenovat, protože si myslíme, že víte, kdo to byl) převlékli do oteplováček a vyrazili. Cestou jsme museli dávat bedlivý pozor, abychom nepošlapali díla našich spolužáků. A pak jsme začali kupit sníh na hromadu. Když konečně dosahovala (ta hromada) požadovaných rozměrů, začali jsme tvarovat: nožičky, hlavu, ostny na hřbetě a „prdelku“ našeho budoucího Gregorka. Konečně byl takový, jakého jsme ho chtěli, přes-

ně podle nákresu (no skoro, ale alespoň nikoho nenapodobujem). A pak přišel ten očekávaný okamžik, konečně. Někteří z nás tam venku zůstali jen kvůli těm BARVÁM. Potom už Gregor dostával tu správnou barvu a když už konečně nebyl nikde ani jeden jediný bílý flíček, tak jsme se s ním vyfotili a pajdali na oběd. My dvě jsme tam ale ještě zůstaly a napsaly jsme před něj jeho jméno, tedy

už výše zmíněný Gregor. A pak jsme se vydali na „čumendu“ k ostatním výtvorům, tedy přesněji k hezké zelené chobotničce s hnědou rádioukou na hlavě, jejíž majiteli doposud jsou žáci 8.B. Další výtvořky se vyskytovaly kolem zámku, před školou, za školou a u jídelny. Tak tady všude je můžete najít, tedy naše díla. Výsledky ale ještě neznáme, tak už můžeme jen bedlivě čekat. Případně si je můžete najít sami a každému výtvoru udělit nějaký ten bodík.

Gregor

Denouš a Bilbórd

Ježíšek ve škole

Pokud to ještě nevíte, tak se v naší skvělé počítačové učebně objevily na Vánoce dárky od Ježíška, a to nová barevná tiskárna a čtyři zcela nové počítače. Naše počítačová učebna teď vzbuzuje závist u všech jiných škol, a tak si musíme dávat pozor na případné krádeže a častější vloupání. Taky bychom měli upozornit na vandalství v naší učebně, a to jsou rozbité židle (na kterých se už bohužel nedá sedět) a podložky pod myši (ale jenom ty počítačové).

A tak žádáme všechny tyto vandaly, aby se ihned vzdali a odložili všechny jejich zbraně, které potřebují na jejich vandalské potřeby, a odevzdali je nejbližší popelnici a nebo lidem, kteří je umí používat na užitečnější věci!

Marfuška

Limonádový Joe

Zhlédnutí tohoto divadelního představení se účastnil celý druhý stupeň. Ptáte se kde? V Divadle Jiřího Myrona, které je kde jinde než v Ostravě. Mnozí z nás si řekli: Zase nějaká blbost, ale aspoň se nemusím učit! No, abych vám řekl můj názor, celkem se mi to líbilo, i když ve volném čase bych si tam asi nezašel. Začátek byl velmi šokující, páč představení nezačínalo slovem, ale výstřelem! Celé publikum si takzvaně crklo do kalhot. Tato opereta je vlastně parodií na tehdejší Divoký západ, autory této hudební komedie jsou Jiří Brdečka, Vlastimil Hála a Jan Rychlík. Pro Divadlo Jiřího Myrona ji režíroval Ilja Racek. Vystoupení se mi osobně celkem líbilo, ale byli i takoví, kteří se pěkně prospali! No a to je vše, co bych vám mohl tady o téhle operetě napsat. Těším se na další článek, Čest!

Adolf

Čauki lidi

Víte, že 5 třída hrála pohádku? A že nevíte jakou? Ta pohádka se jmenovala „O pekařovi a strašidlech“ a teď bych vám chtěla říct, o čem byla:

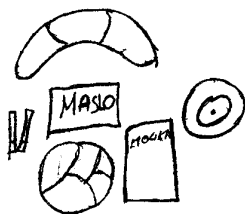
Bylo, nebylo, jedna matka s dcerou, které zrovna čekaly na tetu. Potom teta přišla a sed-

la si, když vtom někdo přišel - byl to Jindřich. Řekl, že jde do světa za prací a že je z chudé rodiny. Teta na něj dělala oči. Adélka (dcera) šla do pekárny, aby koupila jídlo, pekař šel s ní, aby se podíval na Jindru. Pak pekař zjistí, že Jindra je jeho bratr, tak se pěkně přivítali. Jindra řekl, že jde pracovat a vzal s sebou i pekaře, ale nešli pracovat, nýbrž kouřit. Potom přišli Adélka, maminka a teta. Teta řekla, ať jí dá cigaretu, tak jí dal cigaretu. Cigaretu dal i Adélce a tetě, pak šli na oběd. Adélka šla do pekla poprosit čerty, aby postrašili Jindru.

Čerti šli o půlnoci postrašit Jindru, protože věděli, že za to dostanou jídlo. Adélka šla do pekla podruhé, tentokrát aby Jindru odnesli, a dala jim buchtu. O půlnoci šli čerti pro Jindru, ale místo Jindry odnesli pekaře. Když se ráno probudili, Adélka uviděla Jindru. Hned jí bylo jasné, že neodnesli Jindru. Šla na louku a utrhla bylinu, kterou omámila Jindru, a zavedla ho do pekla. A peklo jí vydalo pekaře.

O 10 dní později teta plakala, a tak jí Adélka prozradila, že je v pekle. Teta vstala a šla za Blážou (to je maminka), jestli s ní nepůjde na procházku. Bláža řekla, že ano. A tak se teta vydala tajně s Blážou na cestu do pekla. A jelikož potkali čerta, tak se teta zeptala, kudy se jde do pekla, a čert jí řekl: „Jděte k tomu kameni a třikrát na něj zaklepejte.“ Ale Bláža se hned zeptala, proč do pekla, teta však řekla, že jí to vysvětlí. Šli k luciferovi, aby se s ním domluvili. Nakonec to dopadlo tak, že Bláža zůstala v pekle s luciferem a Jindra šel s tetou domů. Adélka byla s pekařem v pekárně, když tam přišla teta s Jindrou a pekař jim řekl, že si napeklí koláče na svatbu a že mají napečeno dokonce na dvě svatby. Teta rozhodla, že budou tedy svatby dvě - tety a Jindry. Pak přišel ještě

navíc lucifer s Blážou a ti se přidali, že budou svatby tři. Zazvonil zvonec a pohádky byl konec.

Teryk

Bruslení

Začly mrazy a je jisté, že milovníci hokeje a bruslení vytáhnou paty z domu a pojedou se mrknout, jak to vypadá na naší Ondřejnici. No já jsem tam byl a můžu vám říct, že Ondřejnice je od horního konce až po spodní nádherně zamrzlá. Jestli vám můžu poradit, nejlepší led je na horním konci pod „zkratkou“, jestli víte, kde to je? A jestli ne, tak je to pod Myslivnou, no a jestli ještě nevíte, tak je to pod nádherným zámečkem! To třeba naši nejmenovaní redaktori spolu s dalšími nejmenovanými dvěma žáky vyrazili na bruslích do školy! No co vám budu psát, podívejte se na řeku sami, zabloudit nemůžete, cesta je pouze jedna.

Adolf

Čauki člověci,

víte, že 23. 1. proběhl zápis do 1. třídy? Budoucích prvňáků bylo dost a kolikpak jich přišlo k zápisu, to se dozvíte z následujícího textu, který jsme pro vás přichystali.

Byl to den jako každý jiný, ale v něčem se lišil od ostatních, a to v tom, že k zápisu přišly děti mateřskou školou povinně! Několik žáků z 5. třídy (těch žáků bylo deset) muselo udělat skupiny po dvou, ale protože bylo 5 holek a 5 kluků, tak 1. skupina měla 3 holky, 2. skupina po třech klucích. Když byly skupiny udělané, tak se čekalo do jedné hodiny na prvního budoucího prvňáka. První prvňák přišel a udělal zkoušku, vybral si papírovou panenku a omalovánku, mohl se projít po škole. Páťáci ho vzali, provedli po škole, aby mu všechno ukázali a když mu všechno ukázali, tak mohl jít domů.

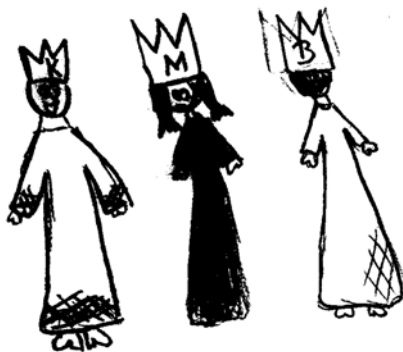
Celkem u zápisu bylo třicet prvňáků a já si myslím, že by to mohlo na první třídu stačit.

Teryk

Čus bus lidi!

Jestlipak víte, kdo vám to 6. ledna zaklepal na dveře? Že by to byli Petr a Pavel? Ale vy jste chytří a jistě víte, že ti tři nebyli Petr a Pavel, ale že to byli tři králové, kteří pracně obešli každý domek ve Staré Vsi, odpívali písničku, případně napsali na dveře K+M+B a šli zase o dům dál. Já se vám pokusím tento den popsat.

Ráno jsem se donutila vstát už v 6:00 i přes to, že byl víkend. Protože na faře jsme měli sraz už v 7:30. Na faře byla dost velká tlače-nice a ani se v tom zmatku nedalo orientovat. A ještě k tomu jsme museli stihnout hodně věcí jako třeba namazat se sazemi, přezpívat koledy a hurá do kostela. Před kostelem ještě hromadné foto a už hurá do terénu. Když jsme došli do cíle, byli jsme tak zmožení, že jsme se tak tak doplazili domů. Jo a ještě vám

řeknu, že náš „nej“ přítel byla postel. Já jsem sice stávkovala, že už nikdy nepůjdu, ale vydrželo mi to jenom dva dny. A dneska už se nemůžu dočkat příštího ročníku Tříkrálové sbírky.

Vajdik

Co podniknout o jarních prázdninách...

Ahoj! Je tady opět Ivik a Maki, takže to bude... fakt hustá jízda! A teď vás, miláčci, seznámíme s dnešním obsahem tohoto sexbomba článku. Takžéé... Dáme vám pár tipů co podniknout, no a to je vše. Jo a ještě: Nezapomeňte na Valentýna!

Takže...co podniknout?

- ⇒ Můžete třeba na celý týden odjet na hory jako my, Ivik a Maki.
- ⇒ Pokud bude ještě sníh, třeba postavte nějakého sněhuláka. ☺
- ⇒ Nedělejte vůbec nic, jen ležte, chrápejte a jezte.
- ⇒ Užívejte si volna!
- ⇒ Zajedte si do kina na něco baštovního. Př: Slonisko a Medvídek Pú.
- ⇒ Sejdi se s kámoši.
- ⇒ Udělej nějaký mejdan. Př: pyžamový ☺
- ⇒ Zajdi si zabobovat.
- ⇒ Zajdi si zanakupovat.
- ⇒ Půjč si nějaké DVD od kámošů nebo z půjčovny a pak na něho kukni.
- ⇒ Blbni... Myslíme tím...prostě blbni... ☺

Ivik a Maki

Milionář – 2. stupeň

Ahoj, chtěla bych vás seznámit s letošním Milionářem. Dne 18.1.2006 se konal v naší knihovně 2. ročník soutěže Milionář. Opět jste mohli zapojit své hlavy a postupně se dostat od kola 1. až po kolo 3. Otázky byly záluďné, ale ten, kdo chtěl vyhrát, si s nimi lehce poradil. Poslední knihovnické kolo se konalo v knihovně. Každý si dovedl někoho, aby ho povzbudil. Do posledního kola se dostaly 3 holky. Radka Haasová (9.A), Barča Kalousková (7.A) a Eliška Šindelová (6.A). Každá dostala do ruky papír, na kterém byly odpovědi ano-ne. 1. otázka byla: Je Temelín tepelná elektrárna? Eliška bohužel ukázala ano. 2. otázku odpověděly Radka i Barča správně. Je tu 3. otázka: Roztavují Eskymáci sníh, aby získali pitnou vodu? Radka ukázala ne, což není správná odpověď. Tak a máme vítěze, je to **Barča Kalousková**. Gratulujeme a zde je pořadí.

- Pořadí: 1. místo si odnesla Barča. Dostala diplom a 2 vstupenky do kina.
 2. místo si odnesla Radka. Dostala časopis Topdívka a řetízek.
 3. místo si odnesla Eliška. Dostala časopis Topdívka.

Lionka

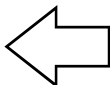
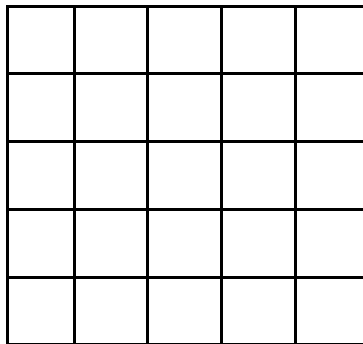
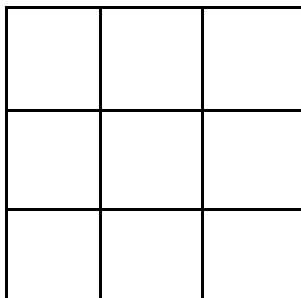
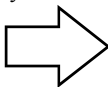
Hlavolamy

Protože všichni rádi luštíte, nachystali jsme pro vás řadu hlavolamů a hádanek. Jejich správná řešení vhodte na lístku do schránky Dušana a nezapomeňte napsat své jméno, třídu a název rubriky Hlavolamy. Přejeme hodně zdarů.

1. Složte ze sedmi zápalek podle obrázku rovnost, která zřejmě neplatí. Přemístěním jedné zápalky zničte rovnost.

2. Kolik různě velkých pravoúhlých čtyřúhelníků najdeš na obrázku?

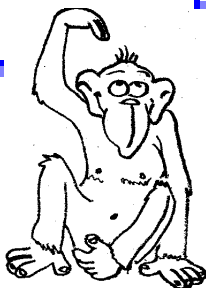

3. Kolik různě velkých čtverců najdeš na obrázku?

3.

Trapasy...

Čusky lidi! Za chvíli je vysvědčení a vy určitě nejste bez žádného trapasu. Tajné zdroje nám vyzradily, že se staly dva trapasy, které můžeme uveřejnit. Jsou fakt dobré a jeden dokonce ještě z 1. třídy (ne z naší školy ale nevadí). Ten druhý se stal minulý rok při Tříkrálové sbírce. Tak se na to podívejte!!!

Lionka a Deli

Příroda volá

Dne 6.1.2005 se konala Tříkrálová sbírka. Já nemohla dostat v roli tří králů nikoho jiného než Baltazara! No to se dá překousnout. Cestou jsem potřebovala na WC, ale všude bylo tolik lidí! Přišli jsme k jedné rodině. Dopřivali jsme a mým úkolem je napsat nad dveře K+M+B 2005. A najednou mi upadla z ruky křída. Potřebovala jsem strašně nutně na toaletu. Rodina mě pustila na toaletu k nim domů. Aspoň, že jsem se nepočůrala.

Mokrá stopa

Jednoho krásného dne došlo k malé - ne, k velké nepřijemnosti. Už byla poslední hodina. Byla hudebka. Moje spolužačka měla na lavici ještě neotevřené pití. Zpíval jsem, zpíval, až najednou jsem se z nenadání počůral. Paní učitelka přišla s hadrem v domnění, že je to spolužaččino rozlité pití. Utírala to tím hadrem, který byl úplně mokrý. Pořád to nešlo dostatečně utřít. Něco začalo smrdět. A paní učitelka pohlédla jedním koutkem na pití. Řekla: „Denisi, pojď mi pomoct!“ Já jsem si kolem pasu uvázal svetr a šel jsem jí, sice s nechutí, ale pomoct. „Denisi, proč se toho pití tak štítíš?“ No, já mám na džus alergie. Učitelka mě poslala zpět do lavice. Za pět minut začalo zvonit a já měl o trapas postaráno, i když tuším, že moje kamarádka ví, že jsem se počůral. I když záhadou je, že si paní učitelka nevšimla otevřeného džusu.

Čusky fusky lidičky!

Tak jaké bylo vysvědčení? Naděli vám paní učitelka jako o Vánocích, a nebo dostanete doma na prdélku? Já snad doma nedostanu, ale vy, co ano, pojdte s námi soutěžit, o zajímavé ceny. A kdo si ceny z minula odnese? Z 1. stupně **Adam Novobilský z 5. třídy** a z 2. stupně překvapivě **Lucie Sedláčková ze 7. A.** Pokud chcete i vy ostatní vyhrát, tak odpovídejte i dnes na naše zálučné otázky!

Deli, Lionka

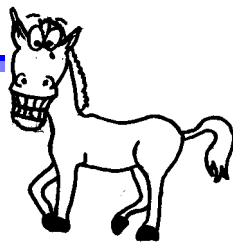
1. stupeň

- Jak se jmenuje 6. díl Harryho Pottera?**
 - Ohnivý pohár
 - Princ dvojí krve
 - Tajemná komnata
 - Princův řád
- Kolik kamarádů má pohádkový krteček?**
 - 3
 - 4
 - 5
 - 2
- Syn Rumcajse se jmenuje:**
 - Cipisek
 - Lucísek
 - Písek
 - Rumísek

2. stupeň

- Kdo je vítězem slovenských Vyvolených?**
 - Luis
 - Linda
 - Rocky
 - Vladko
- Která je 10. planeta sluneční soustavy?**
 - není
 - Uran
 - Alfa 10
 - Pluto
- Kdo napsal knihu Babička?**
 - Mařka Lumová
 - Božena Němcová
 - Nick Arnold
 - Neal Armstrong

Veselá dvojstránka ,,,

...VTÍPKY...

Čauki lidičky!
Určitě víte o tom, že je v časopise veselá stránka. A taky tady toto číslo není výjimkou a čekají vás vypečené vtipy, kterým se určitě zasmějete. Tak, ale určitě si chcete přečíst nějaké pestré vtípky. A protože máme všichni moc rádi školu, tak jsme vymysleli vtipy na toto téma. A hurá na ty super vtipy:

Pan učitel jde s třídou na vlastivědnou procházku lesem, když tu uvidí ohryzaný stromek a ptá se

Pepíčka:
„Můžeš mi prosím říci, kdo tohle udělal?“ - „Já nechci žalovat, ale určitě to byl někdo z Běčka!“

Pán stojí bezradně u otevřené kapoty svého auta. Přijde dvanáctiletý hoch a auto mu spraví. „Poslyš, tys ale šikovný.

Řekni mi ale, proč nejsi dnes ve škole?“ - „Dnes má přijít do školy inspektor a paní učitelka mne poslala domů, protože jsem z celé třídy nejhlupejší.“ Pán se dlouze a srdečně smál: „Tak ten inspektor, to jsem já!“

Učitelka se ptá Pepíčka Kalianků: „Co nám můžeš povědět o vlaštovkách?“ - „To jsou velice moudří ptáci - jak začne škola, odletí do jižních krajin!“

Učitel zkouší z přírodopisu: „Co je to za ptáka?“ a ukáže ze zakrytého tvora jen nohy.

„Nevím.“, odpovídá student.

„Tak je to za pět, jak se jmenuje?“ konstatuje profesor. Žák si vyhrne nohavice: „Můžete také hádat!“

Pepíček se ve škole chlubí učitelce, že jeho sestra má žloutenku. Učitelka ho pošle domů, aby to děti nedostaly. Za týden ho potká a ptá se. „Tak co, Pepíčku, jak se daří sestře?“ - „Jó, to já nevím, paní učitelko. To víte, než sem dojde z Austrálie další dopis, tak to chvíli potrvá.“

Ptá se učitelka dětí: „Tak děti, co nám dává ovečka?“ Přihlásí se Anička a říká: „Ovečka nám dává vlnu.“ Paní učitelka se zeptá: „A co nám dává slepička?“ Přihlásí se Petra a říká: „Slepička nám dává vajíčka.“ Paní učitelka se dál ptá: „A co nám dává kravička?“ Přihlásí se Pepíček a říká: „Kravička nám dává domácí úkoly!“

Zazvonil zvonec a veselé stránky je konec.

Vajdík

Překlepy

Ale ještě není konec úplně, ještě tady máme překlepy z 6. třídy...

Otázka: Který nápadný znak odlišuje myšici od myši?

Odpověď: Myšice je samice a myš je samec.

Otázka: co je to lůj?

Odpověď: Lůj je mladý býk, který dosud neměl mladé.

Otázka: Jak se nazývá kráva, která dosud neměla tele?

Odpověď: Kráva, která dosud neměla tele je jatelice (jalovice)

Slepice, která vodí kuřata, se nazývá voďka.

Slepice, která vodí kuřata, se nazývá kohout.

...DRBÍKY...

Dostalo se nám pár pikantních drbů, které jsou dost hodně vypečené a máme za to že se jim zasmějete až vám praskne břicho. Ták a co věil? Toš se na ty drby mrknem, ni?

⇒ Z tajných zdrojů jsme zjistili že Patricie je jako konva. A proč? No protože co, nebo ještě lépe koho vidí, toho zaleje sladkým lepivým čajem. Politování: Chudáček Eliška.

⇒ Filip z 8.B se asi zamiloval do Lenky taky z 8. B Tip: Nezapomeň, že má kluka!

⇒ Míša z 6.A delší dobu opatrně pokukuje po Patriku ze 7.A. Tip: Pohni si s tím balením, trvá ti to dlouho a po Patrikovi jede více holek.

⇒ Kuba z 8.A chce chodit s Věrkou ze 7.A Tip: Pospěš si, nebo ti ji někdo přebalí. ☺

⇒ Dozvěděli jsme se, že na naší škole jsou dvě děvčata, která se k sobě mají teda víc než kamarádky. Vzkaz: máme svědky!

Tak a to je vše, nic víc nás už nenapadá, zas někdy čau!

Anonymka

Lámej si hlavu

Známka, vydaná v edici Mistrovství světa v jízdě na skibobech – Špindlerův Mlýn, zobrazuje závodníka na skibobu při sjezdu. Závodní jízda na skibobu slučuje prvky sjezdového lyžování a vzdáleně (Tajenka). Mistrovství světa se pořádá od roku 1967 a Evropy od roku 1970. Závody se konají převážně na svazích určených pro alpské lyžování a soutěží se ve sjezdu, slalomu a kombinaci.

BUDOUCNOST, ČEŠTINA, DEPO, DISKAŘ, FESTIVAL, HALĚŘ,
JEZEVEC, KRAHUJEC, LABYRINT, LAHUĎKÁŘSTVÍ, MLETÍ,
MYSL, NEMOCNICE, NEPOŘÁDEK, OBERON, PODLOUBÍ, PO-
ŘADATEL, PRAZDROJ, PŘÍZVUK, PUDR, ŘEK, SEBEVRAŽDA,
SPOLUŽÁK, STRUNA, SUBVENCE, SÝPKA, ŠÍŘ, TEPLO, TEPNA,
TLAKOMĚR, TMA, TOPIČ, TRAMP, TVRZ, UMĚLKYNĚ, ÚTOČIŠ-
TĚ, VYHLÁŠKA

T	M	K	B	U	D	O	U	C	N	O	S	T	C	D	Y	O	Í
R	L	Y	Á	I	T	M	A	E	Ú	K	L	O	E	T	L	B	F
A	O	A	S	Ž	Ě	P	M	D	J	T	E	P	N	A	U	E	K
M	K	K	K	L	U	O	O	O	Ž	K	O	I	E	O	S	R	E
P	A	Š	K	O	C	L	R	Ř	A	A	R	Č	L	T	A	O	D
Ř	Ř	Y	Á	N	M	D	O	N	A	Y	R	D	I	H	N	N	Á
R	N	Í	I	L	Z	Ě	U	P	B	D	O	V	U	Š	I	O	Ř
Ě	Ř	C	Z	A	H	R	R	A	S	P	A	J	E	P	T	Í	O
S	E	Z	R	V	T	Y	L	U	M	L	E	T	Í	B	Š	Ě	P
A	K	P	Ý	S	U	B	V	E	N	C	E	V	E	Z	E	J	E
Í	V	T	S	Ř	Á	K	D	Ů	H	A	L	É	Ř	L	Č	S	N

Výherci z minulého čísla: Katka Tomečková z 5. A a Veronika Machálková z 8. A.
Správná řešení jsou „Ježíšek“ a „Cukroví“.

Vydává ZŠ Stará Ves nad Ondřejnicí pro vlastní potřebu školy. Uzávěrka příštího čísla
24. února 2006. Své příspěvky vhažujte do schránky ve vestibulu školy.